

ELENCHORVM

6

accidit fieri, aut omnino, quia habet, aut actu, aut potestia, aut physis, duplicitatem, sed omnia que sic se habent sex modis accidit fieri, et ob id que non eisde noibus, et orationibus signantur sex modis accidit fieri, igitur omnis omnibus conclusio est hec sophismata circa dictionem sex modis accidit fieri, et talis sive de syllogismo dicta, actu igitur sophismata habet duplicitatem que circa evocationem et amphibilogiam sunt, sed in nomine circa dictionem, in oratione vero circa amphibilogiam. Nam actu et prevera duo significant quando nomine duo significant, nam proprium nomine non est unius significativum. Item hoc non est silentem dicere non unius, sed duorum est indicatio. Sed potesta duplicitatem habet sophismata circa actionem et compositionem et divisionem. Nam hec plura non signant, sed omnino unus, sed ga vtrummodo accipiuntur duplices dicuntur, ideo et potesta dicimus bos, non tale potesta est, nam illud grece ozon steri acu quod nullum est significativum soli plan, sed scripti pot plurimi esse indicati, vel denso, vel tenui accentu posito in ipso ozone. Item quomodo bi qui sunt compositione et divisione potesta duplicitatem habent, pcedentes dicimus. Ita quod phantomata habent duplicitatem, bi qui sunt circa figuram dictionis. Nam plaris his video et dico similiter autem sophistis nungnus videre et dicere similis dicuntur, vtrum sed dicere est agere, igitur et videre, si videre est potius pati, si gdem sit receptio sensibilis congregatione et disgregatione sensibleriorum. Verum hanc exigua obscuritatem fecit Aristoteles ponendo syllogismum. Sed rursus explicetur ceterus eundem potius repetentibus fides buiis, et sex sunt sophismata numero circa dictionem est inductio et sylos si sumatur alijs alius. Atque dicit syllogismi cuius phyllogismos qui constitutum et confirmatum maiorem, propriez minorem. Postremo illud, et quod tandem modis si eisdem noibus et eisdem ozonibus non idem significativum sex modis accidit fieri, siebat antez occultatio ex hoc, ga una sola ponitur propositio in contextu vi minor, et conclusio, et phyllogismus dimittuntur.

CSum autem propter equituationem huiusmodi orationes, ut quoniam discunt scientes. Nam ea, que memoriter dicuntur, discunt grammatici. Discere enim equinocum est, et hoc est intelligere euz, qui vident scientiam, et hoc est accipere scientiam. Et rursus, quoniam mala bona sunt, non que expedient, bona sunt. Adala autem expedient. Duplex enim expeditus est et necessarius, quod accidit plerique in maiori. (Est enim quodam malum necessarium,) et hoc non quoque expedient dicitur dictionem esse.

CSumit initium a sophismatibus circa dictionem et ponit singula exempla sex modorum, primo eorum que pertinent equinatione, sunt aut hec sophismata qui afflunt prius ab eo ad exempla paralogismi ex evocatione quartus. Primum percludit scientem esse insicium. Secundus concludens mala bona et sedentem stare, et adhuc laborantem morbo valere. Consecutum autem primi adducere conclusionem sophistica, et tunc ponere syllogismum. Nam hoc discunt scientes est conclusio, et videlicet accipe pro scientibus grammaticos, et omittere minorem propriez, et sex quod grammatici memoriter repetit dicitur, vtrum sed quod dicuntur recitantes memoriter discunt, vtrum igitur

scientes discunt. Soluedo igitur tales paralogismi inquit, et discere est equivocus sive duplex, aliud discere de scientia et intelligere et significat intelligere, ut collocetur in cere dicta pro intelligo, aliud est possum in repetente sciendi et ducto ex ignorantia ad cognitionem, et hactenus ignorare, quocirca dicimus scientes et non discere fini ipsi repete sciendi, sophisma autem ut in phemon dicitur ex Platone sumptum sic se habet, interrogat Euclidem Clinius o Clinia qd hoium discit sapientes ne, an rudes, inquit Clinius sapientes, et Euthydemus cum inquit sunt, ne preceptores, vtrum dicit Clinius. At Euthydemus quoq; nonne dissentium et discipulorum, vtrum. Quid autem dissententes discit ut tu, sapientes que didicisti? Non certe, nisi sapientes miseras quodammodo hec ignorabas. Nequaquam igitur si non sapientes valde ignoratis, igitur ignorari o Clinia dissent, sed non sapientes. Deinde rursus arguit in coriarium Euthydemus dicens age o Clinia, quodammodo aliqua nobis recitat grammaticus, qui nam puer illa perdiscent illa recitata, sapientes ne, an ignorari, inquit Clinius sapientes, igitur sapientes discit et non ignorari. Proinde in primo paralogismo Clinius discere est p intelligere et percipere mete ea qd dicuntur, sed Euthydemus accepit p ipsius duci ex infanta ignorantia ad scientiam et cognitionem, sed in eodem econtra. Sed talis est primus paralogismus. Secundus autem est qui ostendit mala bona talis, in quo prius etiam sumpta est conclusio qd mala sunt bona, sed comprehenduntur, etiamque positiones, sed sic se habet. Nonne mala utilia atque congrua. Vtique. Nonne utilia bona. Vtique. igitur mala bona, et hic igitur paralogismus circa duplicitatem est. Equidem decens virile et bonum significat, ceu decet iusta facere, vel bonum ut de cit legis parere, aut paratus. Nam significat deon grecorum, et pterea nec quisque dicimus decet qd factum est coram pro hoc necessarium est. Ita significat deon ipsum certe. Nam dicimus decet aut pferit exercitus reperit viri. Cuius igitur triaria dicuntur decens Aristoteles unum significavit relinquens illud p virile, et serens ex duobus pandi prantibus et malitia para phylloginoz, in minori igitur positione dicente mala expeditum, aut congrua, expeditum acceptum pro necessario. Nam verberationes decapitationes, et qdnam alia mala cuncta sunt, sunt tamen necessaria aduersus quodam latrones et homicidas, si in maiori pro bono sumptum est, et tu ob hoc concluditur malum esse bonum. Porro si quis diuini serens decens expeditus, et hunc quidem dicitur aliud esse necessarium, et aliud bonum yetusset coram istis sophismatibus inducere conclusionem, ga non est in necessarium decens expeditus, ut recte videntur ex necessitate inducitur alius ut recte valeat, bone sunt, sed p se sunt male, igitur faciens est paralogismus per medium terminum alium et alium acceptum, tales autem sunt et bi. Nonne cornu volantis nonne quoque instrumentum quo claudimus ianuas coaz est, igitur instrumentum volatile est. Nam cornu grecum est equum. Nurus nonne agla volatilis? Vtique. Item nonne pisces agla? igitur pisces volatilis, sed videamus etiam duo exempla deinceps paralogismi ex equinatione.

Insuper autem eundem sedere et stare, et egrotare, et sanum esse. Ma qui surgebat, stat et qui sanabatur, sanus est. Surgebat antem sedens, et sanabatur egrotans. Egrotare enim quodlibet facere, aut pati, non unum significat.

agoradis fin.